

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-292/10

G

v.

Cornelius de Visser

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Landgericht Regensburg)

„Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Doručení soudních písemností zveřejněním — Neexistence bydliště nebo známého místa pobytu žalovaného na území členského státu — Příslušnost ‚ve věcech týkajících se protiprávního jednání či jednání, které je postaveno na roveň protiprávnímu jednání‘ — Porušení osobnostních práv, ke kterému by mohlo dojít zveřejněním fotografií na internetu — Místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“

Shrnutí rozsudku

1. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení č. 44/2001 — Zvláštní příslušnost — Příslušnost ve věcech týkajících se protiprávního jednání či jednání, které je postaveno na roveň protiprávnímu jednání (deliktní a kvazideliktní odpovědnost)*

(Nařízení Rady č. 44/2001, čl. 4 odst. 1 a čl. 5 bod 3)

2. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení č. 44/2001 — Uznávání a výkon rozhodnutí — Odklad rozhodnutí o uznání nebo výkonu rozhodnutí — Neprovedení doručení žaloby žalovanému v dostatečném předstihu — Působnost*

(Haagská úmluva ze dne 15. listopadu 1965, čl. 15; nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1393/2007, čl. 19; nařízení Rady č. 44/2001, čl. 26 odst. 2 až 4)

3. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení č. 44/2001 — Rozsudek pro zmeškání — Doručení žaloby žalovanému zveřejněním podle vnitrostátního práva — Přípustnost — Podmínka*

(Nařízení Rady č. 44/2001)

4. *Soudní spolupráce v občanských věcech — Zavedení evropského exekučního titulu pro nesporné nároky — Nařízení č. 805/2004 — Exekuční tituly, které mohou být potvrzeny*

(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 805/2004, čl. 14 odst. 2; nařízení Rady č. 44/2001, čl. 34 bod 2)

5. *Sbližování právních předpisů — Elektronický obchod — Směrnice 2000/31 — Ustanovení týkající se vnitřního trhu*

(*Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31, čl. 3 odst. 1 a 2*)

1. Ustanovení čl. 4 odst. 1 nařízení č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání použití čl. 5 odst. 3 téhož nařízení na žalobu na náhradu škody plynoucí z provozování internetové stránky proti žalovanému, který je pravděpodobně občanem Unie, ale jehož místo pobytu není známo, pokud soud, kterému byla žaloba předložena, nedisponuje průkaznými indiciemi, které by mu umožnily dojít k závěru, že uvedený žalovaný má skutečně bydliště mimo území Evropské unie.

(viz bod 42, výrok 1)

2. V případě rozsudku pro zmeškání vneseného proti žalovanému, jehož adresa není známa, pravidlo zavedené v čl. 26 odst. 2 nařízení č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podle kterého soud řízení přeruší do té doby, než bude prokázáno, že žalovaný mohl obdržet návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost v dostatečném předstihu, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, nebo že k tomu byly učiněny veškeré nezbytné kroky, není vyloučeno předpisy uvedenými v čl. 26 odst. 3 a 4 uvedeného nařízení, a sice článkem 19 nařízení č. 1393/2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech, ani článkem 15 Haagské úmluvy z roku 1965.

Zachování pravidel doručení žaloby nepřítomnému žalovanému musí totiž být posuzováno s ohledem na ustanovení uvedené úmluvy a *a fortiori* s ohledem na ustanovení uvedeného nařízení, nicméně toto pravidlo platí pouze tehdy, když jsou uvedená ustanovení použitelná. Jak čl. 1 odst. 2 nařízení č. 1393/2007, tak článek 1 druhý pododstavec Haagské úmluvy však stanoví, že se tyto právní nástroje nepoužijí, pokud není známa adresa osoby, jíž má být písemnost doručena.

(viz body 51–54)

3. Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání vnesení rozsudku pro zmeškání vůči žalovanému, kterému byla žaloba při nemožnosti zjistit místo jeho pobytu doručena zveřejněním podle vnitrostátního práva, za podmínky, že soud, který se věcí zabývá, za tímto účelem zajistil, aby proběhla veškerá pátrání, která ukládají zásady řádné péče a dobré víry, aby byl zjištěn pobyt tohoto žalovaného.

Je pravda, že možnost pokračovat v řízení bez vědomí žalovaného za použití doručení zveřejněním omezuje právo žalovaného na obhajobu. Toto omezení je nicméně odůvodněno s ohledem na právo žalobce na účinnou ochranu vzhledem k tomu, že bez takového doručení by toto právo zůstalo nenaplněno.

(viz body 56, 59, výrok 2)

4. Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby byl jako evropský exekuční titul ve smyslu nařízení č. 805/2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky, potvrzen rozsudek pro zmeškání vnesený proti žalovanému, jehož adresa není známa.

Z rozboru cílů a struktury tohoto nařízení totiž vyplývá, že zavádí mechanismus výjimky ze společného režimu uznávání rozsudků, jehož podmínky jsou ze zásady vykládány restriktivně.

Žalobce však může dosáhnout zachování jeho práva na obhajobu tím, že podle čl. 34 bodu 2 nařízení č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech napadne uznání rozsudku, který byl proti němu vydán. Tato záruka by však nebyla dána, pokud by byl potvrzen jako evropský exekuční titul rozsudek pro zmeškání vyneseny proti žalovanému, který o řízení nevěděl.

(viz body 64, 66, 68, výrok 3)

5. Článek 3 odst. 1 a 2 směrnice 2000/31/ES o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu, se nepoužije v situaci, kdy místo usazení poskytovatele služeb informační společnosti není známo, neboť použití tohoto ustanovení je podřízeno určení členského státu, na jehož území je dotčený poskytovatel skutečně usazen.

(viz bod 72, výrok 4)